

א לעכטיגן יום טוב
טייערע קינדערהיים
קינדער!

יארצייט

סיון וואקאל

יום

וועלן מיר זוכה זיין צו ווערן גרויסער צדיקים.

א געזונטער חסיד

ווען דער הייליגער בעל שם טוב איז באקאנט געווארן, זענען געווען פילע מתנגדים. די איינוואוינער פון דער שטאט שדה לבן זענען אויך געווען גרויסע קעגנערס פונעם הייליגן בעל שם טוב און זיין גייעס דרך - די ליכטיגקייט פון חסידות.

דער רב פון דער שטאט שדה לבן, וואס איז אליין געווען א גרויסער צדיק, איז אויך געווען א מתנגד. ער האט באפוילן אז אויב דער בעל שם טוב וועט אנקומען אין שטאט, זאל מען אים נישט געבן קיין אכסניא זיך אפצורופן, און אזוי איז טאקע געווען. ווען דער בעל שם טוב הקדוש איז אנגעקומען אין שדה לבן, האט אים קיין איין איד נישט אריינגעלאזט צו זיך אין שטוב, און ער האט געמוזט פארן ווייטער צו א צווייטער שטאט.

נאכדעם וואס דער בעל שם טוב איז אוועקגעפארן, האבן א גרופע אידן געקלאפט אין דער טיר פונעם רב'ס הויז. זיי האבן אים געוויזן א שטיקל פלייש און געפרעגט א שאלה צי עס איז פֿשר. זיי האבן געווארט מיט שטילקייט און דרך ארץ ביז זיי האבן געהערט דעם ענטפער פון זייער גרויסן רב: "עס איז פֿשר". די מענטשן זענען צופרידן אהיימגעגאנגען.

ביינאכט האט זיך דער רב פארטיפט אין א געוויסן ספר. אינמיטן לערנען האט

ער קוקט ארויף צום הימל, ער גלייבט אינעם אייבערשטן, דער בעל שם טוב זאגט: "אפֿשר געדענקסטו עפעס?" "איך געדענק נאר די א' ב'" - ענטפערט דער תלמיד, זאגט אים דער הייליגער בעל שם טוב: "אויב אזוי, הויב אן זאגן אן אות נאך אן אות, אין א רייע פון די א' ב', און איך וועל דיר נאכזאגן".

"א... ב... ג... ד..." דער תלמיד שרייט די אותיות און דער בעל שם טוב זאגט נאך אות ביי אות... ח... ט... י...; ווען מען האט געענדיגט די אותיות האט דער בעל שם זיך אלעס דערמאנט און אנגעהויבן זייער שטארק בעטן דעם אייבערשטן און דער אייבערשטער האט געמאכט א נס, מען האט פלוצלונג געהערט ווי שייף פייער; די רויבערס האבן זיך דערשלאקן און זענען אנטלאפן, און דער הייליגער בעל שם טוב האט זיך געראטעוועט.

טייערע קינדער, מיר לערנען זיך פון די מעשה אז מען זאל בעטן דעם אייבערשטן, און אויב מען ווייסט נישט ווי אזוי צו בעטן - קען מען בעטן אויף די א' ב'; צום ביישפיל: "הייליגער באשעפער איך וויל האבן אמונה אין דיר, ב'טחון אין דיר, ג'לייבן אין דיר, ד'אווענען צו דיר, ה'אפן צו דיר" - און אזוי ווייטער.

אז מיר וועלן נאכגיין אין די וועגן פון צדיקים און אסאך רעדן צום אייבערשטן און בעטן דעם אייבערשטן "הייליגער באשעפער איך וויל זיין אן ערליכע איד. איך וויל ליב האבן נאר תורה און מצות"

טוב שבועות געפאלט די יארצייט פון דעם הייליגן בעל שם טוב זי"ע. דער הייליגער בעל שם הקדוש האט אריינגעברענגט אין אונז אַזאַ שטארקע אמונה, מיר זאלן וויסן אז דער אייבערשטער איז אלעס און אלעס איז דער אייבערשטער.

"ראטעוועט...! ראטעוועט...! דער

רבי זאל עפעס טון, מען גייט אונז כמעט הרגענען!"

אלע ליגן געבינדן, דער הייליגער בעל שם טוב, דער תלמיד רבי צבי און די צדיקת אדל; א באנדע ים רויבערס האבן באפאלן די שייף פונעם בעל שם טוב זכותו יגן עלינו, די רויבערס זענען נישט פשוט'ע רויבערס וואס זוכן געלט, זיי זענען פון די באקאנטע שרעקעדיגע גרופע מענטשן פרעסערס, זיי הרגענען מענטשן און עסן אויף די מענטשן; זיי זענען שרעקליכע רוצחים.

דער תלמיד פון בעל שם טוב זכותו יגן עלינו וויינט, ער זאגט: "רבי טוט עפעס, רבי מאכט א נס". דער בעל שם טוב בלייבט שטיל, ער זאגט שטילערהייט: "איך האב אלעס פארגעסן, איך געדענק גארנישט", אדל צואוויינט זיך, זי זאגט: "טאטע, ראטעווע אונז, די רויבערס גייען אונז שחט'ן און אונז אויפֿעסן", דער בעל שם טוב זאגט: "איך געדענק גארנישט"; דער הייליגער בעל שם טוב ליגט געבינדן אויף דער ערד, ער זאגט גארנישט,

ער צו זיין שרעק געטראפן אין ספר א באווייז אז די זאך אויף וואס די שטאט מענטשן האבן געפרעגט א שאלה איז טרפה.

דער רב איז דערציטערט געווארן, און ער האט זיך זייער מצער געווען אויף דעם וואס דורך אים זענען די שטאט מענטשן אדורכגעפאלן מיט א גאר הארפע עבירה, מיינענדיג אז עס איז כשר. דעם רב האט עס מוראדיג שטארק געשטערט, און עס האט נישט געדויערט לאנג ביז ער איז ממש קראנק געווארן פון גרויס צער. זיינע געטרייע קינדער זענען ארומגעפארן צו דאקטוירים, אבער קיינער האט אים נישט געקענט העלפן.

שפעטער האבן זיי געהערט אז נישט ווייט פון דער שטאט מעזעביש וואוינט א גרויסער מומחה. מיט א תפלה אויף די ליפן האבן די באזארגטע קינדער ארויפגעלייגט זייער שוואכן פאטער אויף א באקוועמען וואגן, וואס זאל זיי פירן צום הויז פון יענעם מומחה. ווער ווייסט, אפער איז ער דער ריכטיגער שליח וואס וועט קענען אויסהיילן דעם רב?

פארנדיג אויפן וועג האבן זיי באגעגנט אידן פון א קליין דארף. די דארפישע אידן האבן געקוקט מיט רחמנות אויף די ברידער און אויף זייער טאטן, און ווען זיי האבן זיך דערוואוסט אז מען פירט דעם רב צו דעם מומחה, האבן זיי זיך אנגערופן: "עס איז דאך בעסער איר זאלט אריינפארן קיין מעזעביש וואס געפינט זיך דא נאנט, צום הייליגן בעל שם טוב".

כאטש זיי זענען געווען גרויסע מתנגדים צום בעל שם טוב, האבן זיי דאך באשלאסן אהין אריינצופארן, אפער וועט ער זיי קענען העלפן.

ווי נאר מען האט אויסגעדרייט די פערד און וואגן צו פארן קיין מעזעביש, האט זיך איינער פון די ברידער געקערט צו זיין טאטן, וועלנדיג אים מסביר זיין אז מען פארט יעצט קיין מעזעביש, אבער ער האט גארנישט געקענט ארויסרעדן, ווייל דאס וואס ער האט געזען האט אים געמאכט פארלירן דאס לשון.

עס האט אויסגעקוקט ווי די הימלען האבן זיך געעפנט און אראפגעלאזט אויפן וואגן דעם טוי פון תחיית המתים; דאס

בלאסע פנים פון זיין טאטן איז פלוצלינג געווארן פול מיט קאליר, און מיט יעדן טריט וואס די פערד האבן געמאכט גענטער צו מעזעביש, איז זיין געזונט-צושטאנד בעסער געווארן.

די אייז-קאלטע באציאונג וואס די ברידער האבן געהאט צום בעל שם טוב האט זיך אנגעהויבן אויפצולאזן. ווען דער רב איז אנגעקומען אין שטאט, איז ער שוין געווען געזונט ווי יעדן מענטש, און מיט א נייעם געפיל פון אונטערטעניגקייט - נישט ווי קעגנערס - זענען זיי אריינגעגאנגען צום בעל שם טוב.

דער בעל שם טוב האט גענומען א ספר און אים געוויזן אז ער האט באמת גוט גע'פסק'נט און אזוי איז טאקע די הלכה, נאר פון הימל האט מען עס אזוי געפירט (ער זאל מיינען אז ער האט נישט ריכטיג גע'פסק'נט), כדי ער זאל מוזן אהערקומען מקבל פנים זיין דעם בעל שם טוב.

פון דעמאלט אן האבן די איינוואוינער פון שטאט "שידה לבן" אנגעהויבן מכבד צו זיין דעם הייליגן בעל שם טוב, און ווען ער איז געקומען צו זיי א צווייטע מאל, האבן

יארצייט

סוף
2021

זיי אים געמאכט א גרויסע סעודה און די גאנצע שטאט האט אים אפגעגעבן גרויס כבוד.

מיר דארפן דאנקען דעם אייבערשטן אז מיר קריגן נישט אויף צדיקים, און מיר דארפן אויף בעטן אויף ווייטער אז מיר זאלן קיינמאל נישט חס ושלום קריגן אויף צדיקים, נאר נאכגיין די וועגן פון דעם צדיק אלע אונזערע לעבנס טעג.

שבועות געפאלט די יארצייט פון דוד המלך חי וקים און אויף פון דעם הייליגן בעל שם טוב.

לכבוד שבועות ברענגען מיר א מורא'דיגע מעשה וואס האט פאסירט ביי קבר דוד המלך.

אסתר איז געווען אן ארימקע אלמנה וואס פלעגט וואשן וועש און דערפון ציען איר פרנסה. זי פלעגט ארוםגיין צו רייכע הייזער נעמען זייערע וועש צו זיך אהיים, וואו זי פלעגט עס אויסוואשן און צאמלייגן. אסתר האט געארבעט פון די פרייע פארטאגס שעה'ן ביז שפעט אויפדערנאכט.

צווישן אירע קונים איז געווען אן אראבער, וועלכער איז געווען דער שומר פונעם קבר פון דוד המלך. די אראבער האבן אויף געהאלטן דעם קבר פאר זייער הייליג און האבן עס געהיטן. איינע תקופה האבן די אראבער געהערשט איבער ירושלים און זיי האבן נישט צוגעלאזט קיין שום איד צום קבר.

אין טאג, ווען אסתר האט צוריקגעברענגט די וועש פארן אראבער, האט ער איר געזאגט: "איר ווייס אז דו ביסט א גוטע פרוי און דו טוסט דיין ארבעט מיט ערליכקייט. דערפאר וויל איך דיר באלוינען. איך וועל דיר געבן די געלעגנהייט

אריינצוגיין צום קבר פון דוד המלך און דעם וואס איינער זאל וויסן, ווייל א איד טאר דארט נישט אריינגיין."

אסתר האט זיך זייער געפריידט מיט'ן אנבאט און האט זיך שטארק באדאנקט פארן שומר. דער וועכטער האט גענומען זיין בינטל שליסלעך און געזאגט צו אסתר: "קום נאך מיר." אינאיינעם האבן זיי געשפאנט מיט שטיילע טריט ביז זיי זענען אנגעקומען צום הייליגן קבר.

עס איז געווען אין די פרייע פארנאכט שעה'ן און א טונקלקייט האט געהערשט איבערן גאנצן ארום. די אראבער האבן שוין פארלאזט דאס פלאץ און אסתר איז געווען די איינציגסטע פערזאן וואס האט זיך דארט געדרייט.

מיט א קלאפעדיג הארץ און פול מיט איבעראשונג איז אסתר אריינגעטראטן צום גרויסן קעניג, און מיט א יאמערליך געוויין האט זי אויסגעגאסן איר צעבראכן הארץ פאר'ן מלך ישראל.

א לאנגע צייט איז אסתר דארט געזעסן און מתפלל געווען, געזאגט תהלים און שירות פאר'ן בורא. נישט וויסנדיג איבער די סכנה וואס שוועבט איבער איר קאפ.

דער אויפפארשעמטער וועכטער, וועלכער איז געווען א וויסער שווא ישראלי, איז ארויס און איבערגעלאזט אסתר אליין. ער האט פארשלאסן די טיר פון אינדרויסן און מיט א רשעות'דיגן שמיכל האט ער זיך אונעקגעיאגט פון דארט.

דערנאך האט זיך דער וועכטער שנעל געיאגט צום אראבישן ריכטער פון שטאט. ער האט אים דערציילט אז א אידשע פרוי האט זיך באהאלטענערהייט אריינגעכאפט צום קבר פון דוד המלך, און ווי נאר ער האט דאס באמערקט האט ער איר איינגעשפארט אינעם הייל פדי זי זאל נישט קענען אנטלויפן.

דער ריכטער איז געווארן מלא פערס

אויף די חוצפה פון דער אידשער פרוי און אויסגעשריגן: "איר שווער אז זי וועט פארברענט ווערן אין פייער!"

דערנוייל האט די אומגליקליכע אלמנה געענדיגט אירע תפילות און געריכטעט אירע טריט צום ארויסגאנג. צו איר שרעק האט זי באמערקט אז דאס טויער איז פארשלאסן. זי האט געמיינט אז דאס איז א טעות און זי האט אנגעהויבן קלאפן, זעצן און שרייען, אבער אומזיסט; קיינער האט זיך נישט אנגערופן. זי האט דאן פארשטאנען די פונוה פון דעם שלעכטן אראבער און איינגעזען אז איר לעבן איז אין א סכנה.

די פארביטערטע פרוי איז אנדערעפעאלן אויף דער ערד און אויסגעבראכן אין א פריש געוויין. זי האט אויסגעגאסן איר הארץ פארן באשעפער און געבעטן ער זאל איר העלפן פון דעם געפערליכן מצב.

אינמיטן אירע בכיות האט זי פלוצלינג דערזען א געשטאלט געבן איר. זי האט זיך זייער דערשראקן און אויפגעהויבן אירע פארוויינטע אויגן.

זי האט דערזען אן עלטערן איד מיט א הדרת פנים, וואס זיין צורה האט געלאכטן ווי א מלאך. מיט א ווייכע שטימע האט ער צו איר געזאגט: "שרעק זיך נישט מיין טאכטער, דער אייבערשטער האט צוגעהערט דיין קול. קום נאך מיר און איך וועל דיר ארויסנעמען פון דא."

די פרוי איז אים נאכגעגאנגען טריט נאך טריט מיט גרויס באגייסטערונג. דער אלטער איד האט איר געפירט דורך שמאלע אונטערערדישע וועגן, דורך פינסטערע היילן און שפאלטנס, ביז זיי זענען אנגעקומען צו אן ארויסגאנג ערגעץ אינמיטן שטאט.

דארט האט איר דער אלטער איד געזאגט: "אייל זיך צו און לויף אהיים צו דיר אין הויז. נעם זיך גלייך וואשן וועש און

זאלסט פאר קיינעם נישט דערציילן וואס עס האט פאסירט."

די פרוי האט זיך געוואלט באדאנקן פארן ראטעווען איר לעבן. אבער דער אלטער איד איז אין אן אויגנבליק פארשוואונדן געווארן. פאילו ער איז קיינמאל נישט דא געווען.

די פרוי האט זיך אהיימגעקאנט און געטון פונקט אזוי ווי דער אלטער איד האט איר אנגעזאגט.

אינדערצווישן איז דער אראבישער ריכטער אינאיינעם מיט די וועכטער אנגעקומען צום קבר פון דוד המלך, כדי צו כאפן די ארימע פרוי און איר פארברענען לעבעדיגער הייט. א גרויסער עולם פון צעהיצטע אראבער זענען מיטגעקומען צו זען די דראמאטישע סצענע און זיך פרייען מיט די נקמה אין א אידיש קינד רח"ל.

אנקומענדיג צום קבר האבן זיי געעפנט דעם טויער, און מיט גרויסע ליכט האבן זיי אנגעהויבן זוכן די פרוי, אבער צו זייער גרויסער איבעראשונג האבן זיי איר נישט געפונען.

ווען דער ריכטער האט דאס געזען, האט ער באשלאסן אז דער וועכטער האט אים פשוט געוואלט מאכן צו שפאט. זיין פֿעס האט אנגעהויבן ברענען און ער האט געשריגן: "וויאזוי האסטו זיך דערוואגט צו מאכן חוזק פון מיר? וויאזוי טרויסטו זיך אהערצושלעפן מיר מיט אזא גרויסע פארזאמלונג נאר פאר דיין הנאה?!"

דער וועכטער איז געווארן זייער דערשראקן, פארשטייענדיג אז ער האט זיך אריינגעלייגט אין א גרויסע צרה. ער האט נישט געקענט באגרייפן וויאזוי אסתר איז פארשוואונדן געווארן פונעם קבר, און ער האט געשוואונדן פארן ריכטער אז די פרוי איז פריער דא געווען און זיינע רייד זענען אמת און ריכטיג.

כדי אויפצואווייזן זיין אומשולד, האט ער פונקטליך איבערגעגעבן ווער די פרוי

איז און וואו זי וואוינט.

דער ריכטער האט געשיקט זיינע באדינער צום אנגעגעבענעם אדרעס צו זען וואס דארט טוט זיך. די שלוחים זענען אנגעקומען און געטראפן אסתר פארנומען מיט איר ארבעט ביז איבערן קאפ; זי האט מיט גרויס פח געריבן אירע וועש.

די באדינער זענען געבליבן פארוואונדערט: איז דאס טאקע די פרוי, אדער איז עס געווען א טעות? די פרוי דארף דאך זיין פארשפארט אינעם קבר, אדער כאטש אינמיטן וועג אהיים.

זיי זענען צוריקגעגאנגען צום ריכטער און אים דערציילט וואס זיי האבן געזען: די אידישע פרוי איז טיף פארנומען מיט איר ארבעט, און עס זעט בכלל נישט אויס ווי זי איז נישט געווען אינדער היים.

דער ריכטער איז זייער בייז געווארן אויפן וועכטער, וועלכער האט ארויפגעלייגט א פאלשע שולד אויף א אידישע פרוי און אפגענארט די חשוב'ע מענטשן פון די אראבישע קהילה.

לויטן באפעל פונעם ריכטער האט מען דעם וועכטער אריינגעווארפן אין א טינקעלע גרוב. דער גוי וואס האט געוואלט גראבן א גרוב פאר א אידישע פרוי, איז צום סוף אליין אריינגעפאלן דערין.

אזוי איז די ערליכע אידישע אלמנה געראטעוועט געווארן דורך אירע תפילות ביים הייליגן ארט, דעם קבר פון דוד מלך ישראל חי וקיים.

**לְכָבוֹד שְׁבוּעוֹת בְּרַעֲנָנָעוֹ מִיר
א מוֹרָא'דיגע מעשֶׁה וואס האט
פֿאסירט מיט דוד המלך און דעם
הייליגן בעל שם טוב זי"ע.**

יעדער אין שטאט האט געקענט

ר' מאיר'ן. ר' מאיר איז געווען אן אויסגערופענער עושר, וועמענס געשעפטן און הצלחות האבן זיך פסדר געמערט.

אבער אנדערש ווי רוב גבירים, איז ר' מאיר געווען א גאר ערליכער איד און ער איז נישט פארבלענדט געווארן פון זיין רייכקייט. פארקערט, וואס מער זיין עשירות האט זיך געמערט, אלס מער חסד, צדקה און הכנסת אורחים האט ער געטון.

אויף האט ער נישט נאכגעלאזט פון זיין לימוד התורה. ער איז געווען א גרויסער תלמיד חכם און ער האט געהאט זיינע קביעות'דיגע שיעורים יעדן טאג.

ר' מאיר האט אויפגעשטעלט א שיינע שטוב מיט ערליכע קינדער. ער האט זיי חתונה געמאכט מיט תלמידי חכמים און ער איז געבענטשט געווארן מיט תורה וגדולה.

אין טאג האט ר' מאיר געטראכט וועלכע מצוה ער קען מקיים זיין מיט זיין געלט, און ער האט באשלאסן אז עס איז געקומען די צייט צו שרייבן א ספר תורה.

די הכנות דערצו זענען אריין אין פולן שוואנג. ר' מאיר האט געזוכט און גענישטערט נאך אן ערליכן און פיינעם סופר, וואס וועט שרייבן זיין ספר תורה בקדושה ובטהרה.

ער האט אליין איינגעקויפט די פעלן און די אנדערע צוגעהערן, און ער האט זיך געגרייט דערצו מיט גרויס התרגשות.

דער סופר האט זיך גענומען צו דער ארבעט מיט א געוואלדיגע פארזיכטיגקייט און ערליכקייט. צוליב זיין גרויס זהירות האט עס געדויערט גאנצע אכט יאר צו שרייבן דעם ספר תורה. דאס האט אפגעקאסט פאר ר' מאיר א סך געלט, אבער ער איז געווען זייער גליקליך דערמיט.

ווען עס איז געקומען די צייט צו פראווען די הכנסת ספר תורה, האט ר' מאיר נישט געשפארט קיין געלט. ער האט געלאדנט די גאנצע שטאט און באשטעלט די טייטקסטע

יארצייט

סוף
אדר

סעודה.

די גאנצע שטאט האט שוין געציילט די טעג ביזן גרויסן טאג. א טאג פארן מעמד האט דער גביר ארומגעשיקט מענטשן צו דינגען ארבעטער, פדי אלעס זאל קלאפן ווי עס דארף צו זיין. פיל אידן האבן אנגעבאטן זייער הילף, וויסנדיג אז ר' מאיר באצאלט מיט א ברייטער האנט.

אויף פייטל דער וואסער-טרעגער האט זיך אנגעבאטן צו העלפן. פייטל איז געווען א פיינער, ערליכער און תמימות'דיגער אידל, וואס האט שווער געארבעט צו ברענגען א שטיקל שווארץ ברויט פאר זיין קינדער-געבענטשט געזינדל; ער האט קוים געהאט ענוג געלט דורכצוקומען דעם טאג-טעגליכן לעבן.

פייטל איז געווען באקאנט מיט זיין צונאמען "פייטל דער תהלים-זאגער", דאס איז געווען צוליב דעם וואס מען האט אים אלעמאל געזען אינמיטן זאגן תהלים. סיי בשעת ער האט געשולעפט וואסער און סיי בשעת ער איז געגאנגען אין גאס, האבן זיינע ליפן אלעמאל געשעפשעט מזמורי תהלים, ביז דער צונאמען האט זיך צוגעקלעבט צו אים.

ווען ר' פייטל האט געהערט אז ר' מאיר זוכט מענטשן צו העלפן, האט ער זיך זייער געפריידט אויף די געלעגנהייט צו פארדינען אפאר איבעריגע גראשן. ער האט שוין גע'חלומ'ט פון דעם שיינעם שבת וואס ער וועט זיך דאס מאל קענען ערלויבן, מיט פרישע חלות, וויין און אפֿשֿר אפילו פלייש, אנשטאט די ארימע סעודה וואס ער עסט יעדע וואך.

מען האט אים גערן אנגעבאטן ארבעט, און טאקע צו שלעפן וואסער. "דו וועסט ברענגען דאס וואסער פאר נטילת ידים פאר'ן אויבן-און, ווי אויף וועסטו ברענגען די מים אחרונים", האט מען אים געזאגט.

דער געהויבענער טאג איז אנגעקומען

און די פילע געסט האבן אנגעהויבן שטראמען צום זאל. ר' מאיר האט זיך ארומגעדרייט מלא שמחה און אויפגענומען דעם עולם. פייטל דער וואסער-טרעגער האט געטון זיין ארבעט מיט א מורא'דיגע פלייס און איבערגעגעבנהייט, און כסדר געברענגט וואסער פאר'ן אויבן-און טיש.

עס איז געקומען די צייט צו בענטשן און דער עולם האט אנגעהויבן זוכן פייטל. "מים אחרונים!" האט מען געשריגן, אבער פייטל איז נישטא. דער הויפט פארוואלטער איז ארומגעלאפן זוכן פייטל און האט אים ענדליך געטראפן אין א צייט, פארזינקען אין א דרימל. צוליב זיין שווערע פיזישע ארבעט איז ער אויסגעמוטשעט געווארן און איז איינגעשלאפן. דער פארוואלטער האט אים שנעל דערוועקט, און פייטל האט זיך פארשלאפענערהייט געקאנט אויסצופירן זיין ארבעט. דערווייל איז ר' מאיר געווארן אנגעצויגן; ער האט זיך געוואונדערט וואו פייטל איז און פארוואס ער שטערט די ארדענונג פון דעם גרויסן מעמד.

ווען ער האט ענדליך דערזען פייטל זיך דערשלעפן מיט פארקלעפטע אויגן צום אויבן-און, האט זיך זיין פֿעס אנגעצינדן. ער האט זיך נישט געקענט איינהאלטן און אים געזאגט: "גיי דיר אהיים לחיים ולשלום! איך דארף דיר דא נישט האבן. דו קענסט גיין אהיים און ווייטער זאגן תהלים."

פייטל איז געווארן ווייס און רויט און איז שנעל ארויס פון זאל. מיט טרערן און בושה האט ער געוואונדן זיינע טריט אהיים, טראכטנדיג פונעם אוימערעכט וואס מען האט אים באגאנגען. צוויי טעג ארבעט ער שוין ביטער שווער, האפנדיג צו באקומען זיין ערליך פארדינסטע געהאלט, און אצינד האט מען אים פארשיקט און מען וועט אים נישט באצאלן. מיט טרערן איז ער אנגעקומען אהיים, ארויסגענומען זיין טייער תהלים'ל און זיך אויסגעוויינט דערין.

אזוי ווי ר' מאיר ענדיגט בענטשן,

האט זיך באוויזן א גאסט אין זאל. ער האט געווינקען פאר ר' מאיר אז ער זאל ארויסקומען א מינוט, ווייל ער וויל עפעס אדורכרעדן מיט אים.

ר' מאיר איז ארויס פון זאל אויף עטליכע מינוט, און פלוצלינג האט ער געשפירט ווי א שטורעם-ווינט הייבט אים אויף און פירט אים אנוועק צו א ווייטן פלאץ. ער איז געפלוין א שטיק צייט, ביז ער האט פלוצלינג געשפירט ווי ער טראסקעט אראפ. ווען ער האט געעפנט די אויגן, האט ער זיך געפונען אין א ווייטן, טיפן וואלד. ער האט פרובירט זיך אויפצוהייבן און געזען אז צו זיין וואונדער האט אים גארנישט פאסירט.

ווי נאר ער הייבט זיך אויף, הערשט ער א קול: "מאכט פלאץ, דוד מלך ישראל קומט אהער!" און דאן הערשט ער ווידער: "ברוך ה'בא דוד המלך!"

ר' מאיר האט געמיינט אז ער חלומ'ט, אבער ער הערשט ווייטער: "מאכט פלאץ, ר' ישראל בעל שם טוב קומט!" און דערנאך: "ברוך ה'בא, ר' ישראל בעל שם טוב איז דא!"

ר' מאיר האט זיך אויפגעהויבן און אנגעהויבן צוצוגיין צום הייזקע פון וואו ער האט געזען דעם שיי, אבער פלוצלינג איז ער ווי געלעמט געווארן ווען ער האט געהערשט דוד המלך רעדן:

"דא אינדרויסן שטייט א איד, ר' מאיר; איך האב א דין תורה מיט אים. איר ווייסט דאך אלע וויפיל שלאפלאזע נעכט, און מיט וויפיל התבודדות און טרערן איך האב מחבר געווען דעם ספר תהלים. די מזמורים זענען פארפאסט געווארן מיט רוח הקודש ביז עס איז באויליגט געווארן ביים רבש"ע אלס א סגולה אפצושאפן גזירות ביי כלל ישראל. דער אייבערשטער האט צוגעזאגט אז ווען איינער וועט זאגן די קאפיטלעך תהלים, וועט עס זיין גערעכנט כאילו ער וואלט געלערנט מסכת נגעים ואהלות. אצינד איז געקומען דער איד ר' מאיר, און

אינמיטן א סעודת מצוה צווישן חשוב'ע פארזאמל'טע, האט ער גענומען א איד זאגט אלעמאל אסאך תהלים און אים פארשעמט, רופנדיג אים 'תהלים זאגער' מיט שפאס און גרינגשעצונג. אצינד בעט איה א זמן זאל ארויסגעבן א פסק אויף דעם ר' מאיר."

א טויט שרעק האט באגאסן ר' מאיר'ן. דאן הערט ער ווידער א קול: "עס איז זיכער אז דער איד איז באגאנגען א גרויסע עולה, אבער מיר האבן דא רבי ישכאל בעל שם טוב, וועלכער לעבט נאך אויף דער וועלט, און ער בעט צו מלמד זכות זיין אויף דעם איד."

דער הייליגער בעל שם טוב האט איבערגענומען דאס ווארט: "דוד המלך איז גערעכט. דער איד האט געטון א שרעקליכע עבירה, אבער איה וויל מלמד זכות זיין אויף דעם תלמיד חכם. דער איד איז א בעל צדקה, א נרא שמים און א תלמיד חכם. ער איז א ריכטיגער מדקדק במצוות און עס קומט זיך אים אז מען זאל זיך פירן מיט אים 'לפנים משורת הדין' (מער ווי עס קומט זיך אים).

דעריבער, מיט'ן רשות פון דוד המלך, זאל דער איד באלד צוריקגיין צום זאל און איבערבעטן דעם פייטל פאר'ן גאנצן ציבור. ער זאל פאר אלעמען דערציילן די מעשה וואס האט מיט אים פאסירט, כדי אנדערע זאלן זיך אפ'לערנען און זען אז עס איז דא א באשעפער אויף דער וועלט, די גרויסקייט פון תהלים, און די עונש פון פארשעמען א צווייטן. אויב דער וועט זיך דאס אונטערנעמען, וועט ער האבן א תשובה אויף זיין שרעקליכער זינד."

דוד המלך האט זיך אנגערופן: "זייער ריכטיג. איה בין מסכים, אבער איה וויל וויסן אויב דער איד קומט אמאל באזוכן דעם בעל שם טוב."

דער בעל שם טוב האט געענטפערט אז גיין, דער איד איז נאך היינמאל נישט געווען ביי אים.

האט דוד המלך געזאגט, אז אויב א איד

וואוינט אזוי נאנט צו א זאגדול און ער גייט נישט צו אים, קען זיך דער בעל שם טוב נישט אונטערנעמען פאר אים און דער איד איז חייב מיתה.

דא האט זיך דער בעל שם טוב ווידער אנגענומען פאר ר' מאיר'ן און געטענה'ט, אז אויב ר' מאיר וועט שטארבן, וועט היינער נישט וויסן די סיבה דערפון און עס וועט נישט ארויסקומען קיין קידוש השם. דערפאר זאל ר' מאיר יא צוריקגיין אין זאל און זיך מקבל זיין צו קומען צום צדיק.

דער שליח איז ארויס און געפרעגט ר' מאיר'ן אויב ער איז מסכים. פארשטייט זיך אז ר' מאיר האט צו אלעס מסכים געווען מיט ציטערדיגע ציין. דורך דעם שפאלט האט ער געקענט זען די צורה פון דעם הייליגן בעל שם טוב.

דער שליח האט אים געגעבן א קריגעלע וואסער און אים ארומגעוואשן. פלוצלינג איז געקומען נאך א שטורעם ווינט, אויפגעהויבן ר' מאיר'ן און אים צוריקגעטראגן אין זאל.

...

אין דעם צווייטן עק שטאט איז פייטל געלעגן פארוויינט אין בעט מיט זיין תהלים, ווען פלוצלינג הערט זיך א קלאפ אין טיר. ר' מאיר'ס זון איז אים געקומען בעטן ער זאל צוריקקומען, ווייל זיין טאטע וויל אים איבערבעטן.

פייטל האט מיט א קוש און א שמיכל פארמאכט זיין תהלים. ער האט געוואוסט אז דורך תהלים וועט קומען זיין ישועה.

ווי נאר פייטל איז אריינגעקומען אין זאל, האט אים ר' מאיר געזעצט אויבן-אן געבן זיך. אינצווישן האט ר' מאיר געשיקט זיינע געזונטע פערד צו פארן קיין מעזעביזש, וואס איז נישט געווען ווייט, כדי צו ברענגען דעם צדיק צו די סעודה. ווען דער וואגן איז אנגעקומען קיין מעזעביזש, איז דער בעל שם טוב שוין געשטאנען גרייט אויפצושטייגן; ער האט זיי אפגעווארט,

וואסענדיג אז זיי וועלן קומען.

די פערד זענען פלינג געלאפן איבער די גאסן, און נאך א קורצע וויילע זענען זיי אנגעקומען צום זאל. ווי נאר דער בעל שם טוב איז אריינגעקומען, איז ר' מאיר בלאס געווארן און עס האט אויסגעזען ווי ער גייט חלש'ן. ער האט געזעצט דעם הייליגן צדיק אינמיטן דעם אויבן-אן, און דערנאך האט ער זיך אויפגעשטעלט און גענומען דאס ווארט.

ער האט אויספירליך דערציילט פארן גאנצן עולם וואס עס האט פאסירט מיט אים אין די געציילטע מינוטן וואס ער איז געווען אינדרויסן. די פארזאמל'טע געסט האבן אויסגעהערט די וואונדערליכע מעשה מיט א שטארקע איבערגענומענקייט. די מעשה האט נישט אויסגעזען גלויבליך, אבער דער בעל שם טוב איז דארט געזעסן אלס א לעבעדיגער עדות. דאן האט זיך ר' מאיר געוואנדן צו ר' פייטל און אים איבערגעבעטן ברבים.

ר' פייטל האט אים מוחל געווען מיט א גאנץ הארץ. דערנאך האט זיך ר' מאיר באדאנקט פארן צדיק פארן אים מלמד זכות זיין. ר' מאיר האט טאקע געהאלטן ווארט, און זינט דאן פלעגט ער אפט פארן צום צדיק און זיין ביי אים. זכורו יגן עלינו.

מיר לערנען פון די מעשה דריי מוזא'דיגע זאכן. צום ערשט די גרויסקייט פון זאגן תהלים, אז דוד המלך אליינס נעמט זיך אן פאר איינעם וואס זאגט תהלים. אזוי אויך לערנען מיר זיך די הארבקייט פון פארשעמען א צווייטן איד.

און צום לעצט זענען מיר די וויכטיגקייט און טובה וואס א מענטש האט סיי אויף די וועלט און סיי אויף יענע וועלט ווען ער איז מקורב צו א צדיק. ווי דער הייליגער רבי זאגט אין ספר המדות: קרבת הצדיקים טוב בעולם הזה ובעולם הבא. זיין נאנט מיט צדיקים איז גוט אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

מענטשערלאך

איך וויל אויך זיין א צדיק

זיי זענען שוין דא, נחמן האט שוין אויפגענומען די חשוב'ע געסט, דערנאך האט ער זיך אראפגעזעצט אין דער זייט, אין שטילערהייט זיך צוגעהערט צו די ווערטער פון די הייליגע צדיקים, דאָרט האט דער קליינער נחמן דאס ערשטע מאל געהערט די מעשה פון ישׂראליק.

"וואס איז געשען טאטע", האט דער פינף יעריגער ישׂראליק געפֿרעגט באַזאָרגט, "דו זעהסט אויס זייער שוואַך". ישׂראליק האט געוואוינט אליין מיט זיין עלטערע טאטע רבי אליעזר, ווען ישׂראליק איז געבוירן איז זיין טאטע געווען הונדערט יאר אַלט, זיין מאמע שׂרה איז נפֿטר געוואָרן ווען ער איז געווען בלויז איין טאג אַלט.

"קום נענטער צו מיר ישׂראליק", האט זיין טאטע

אמער, "האט נחמן דער ציילט מיט פֿרייד, "עס איז געקומען א וואָגן פול מיט מענטשן, זיי זענען אלע געגאנגען צו די ציון פון אונזער זיידע, דער הייליגער בעל שם טוב זכותו יגן עלינו, דאס מוז זיין זיינע הייליגע תלמידים, באלד וועלן זיי קומען עפעס עסן און זיך אַפֿרוגען אין אונזער הויז", האט זיין מאמע געענטפֿערט.

מיין הייליגער עלטער זיידע, דער בעל שם טוב, האט אַמאל געוואוינט אין די הויז, האט דער קליינער נחמן געטראכט צו זיך, העלפֿנדיג זיין מאמע צוגרייטן די טיש פאר די חשוב'ע געסט, ווען דער בעל שם טוב איז נפֿטר געוואָרן איז דער הויז אַריבער צו זיין טאכטער אַדל די צדיקות, און דערנאך צו איר טאכטער פֿייגא די צדיקות, וועלכע איז געווען דער קליינער נחמן'ס מאמע.

כ

הונגער, איך האב נישט א טאטע אדער מאמע וואס קען מיר געבן צו עסן, אבער איך ווייס אז דו הערסט מיך אויס, העלף מיך הייליגער באשעפער. "ישראל'ק האט זיין שכן'טע ארויסגעשריגן פון פענסטער, "אפער ווילסטו אביסל זופ?" "ישר כח", האט זיך ישראל'ק באדאנקט, "ישר כח אייבערשטער, דו הערסט וואס איך רעד צו דיר, און דו העלפסט מיר שטענדיג." אזוי האט ישראל'ק אלץ געטון, ער האט פארברענגט זיין טעג אין וואלד, און גערעדט צו דער אייבערשטער אין אידיש, ער האט אים אלעס דערציילט און אים געדאנקט פאר אלעס וואס ער האט, און אים געבעטן אלעס וואס עס האט אים געפעלט.

איינמאל האט ישראל'ק שפאצירט אין וואלד און געזינגען צום אייבערשטן. "וואס טוסטו דא יונגעלע אליין ווייל און צו וועם רעדסטו?" ישראל'ק דרייט זיך אויס און זעהט א איד שטייט געבן אים. ישראל'ק האט נישט געוואוסט אז דער יצר הרע האט זיך פארשטעלט און איז אים געקומען שטערן פון רעדן צו דער אייבערשטער. "איך בין נישט אליין" האט ישראל'ק גענטפערט, "דער אייבערשטער איז דא מיט מיר און איך רעד צו אים." דער יצר הרע האט פרוצירט צו איבערצייגן ישראל'ק מער נישט

געזאגט מיט א שוואכע קול, "איך וויל דיר זאגן א וויכטיגע זאך." ישראל'ק האט זיך צוגעבויגן צו זיין טאטע צו בעסער הערן.

"ישראל'ק, עס איז געקומען מיין צייט, איך גיי שוין נפטר ווערן." זיין טאטע, האט ישראל'ק געוויינט, "לאז מיך נישט אליין." "ישראל'ק", האט זיין טאטע אים בארואיגט, "איך גיי דיר טאקע איבערלאזן, אבער דו וועסט נישט זיין אליין. זאלסטו אייביג געדענקען אז דער אייבערשטער איז איבעראל, ער איז מיט דיר, ביי דיר, און געבן דיר. האב נישט מורא פון קיינעם, און לערן זיך אויס צו רעדן צו אים אויף דיין אייגענע שפראך, און אלעס וואס דו דארפסט זאלסטו בעטן נאר פון אים, ווייל עס איז גארנישט דא נאר איין איינציגער הייליגער באשעפער."

מיט די ליבליכע ווערטער איז ישראל'ק'ס טאטע נפטר געווארן.

ישראל'ק איז געבליבן א יתום און א טאטע און מאמע, אבער ער האט גוט געדענקט זיין טאטע'ס לעצטע ווערטער, "דו ביסט נישט אליין, דער אייבערשטער איז מיט דיר, האב נישט מורא פון קיינעם, און וואס דו דארפסט זאלסטו בעטן נאר פון אים." ווען ישראל'ק איז געווארן הונגער, האט ער געזאגט, "הייליגער באשעפער, איך בין זייער

צו אַ חבֿר. ער האט אויפֿגעזוכט אַ
שטילע פֿלאַץ ווי מענטשן זענען נישט.
ער פֿלעגט גיין אין די צימער ווי עס
ליגט די היי. ער האט אלעס דערציילט
פארן הייליגן באשעפער, און געבעטן
אז ער וויל זיין אן ערליכער איד און א
גרויסער צדיק.

פיל מאל האט דער קליינער
נחמן געשפירט אז קיינער הערט
אים נישט אויס, אבער ער האט זיך
געשטארקט און ווייטער גערעדט צו
דער אייבערשטער.

אויף פֿלעגט ער גיין צו די ציון
פון דער בעל שם טוב זכותו יגן
עלינו, און דארט האט ער געוויינט צום
אייבערשטן, רבוננו של עולם, איך וויל זיין א צדיק, איך וויל
זיין אן ערליכער איד.

מיט די עצה פון רעדן צו די אייבערשטער אויף די
אייגענע שפראך, איז ער אויסגענוואקסן דער גרויסער צדיק,
דער הייליגער רבי, רבינו נחמן פון ברסלב, זכותו יגן עלינו.
און ווער עס וועט טון די עצה פון די הייליגע צדיקים, ער
וועט גיין אויף א פֿלאַץ ווי קיינער זעט נישט, און ער וועט
רעדן צו די הייליגער באשעפער אויף זיין אייגענע שפראך,
און נישט אויפֿגעבן, אפילו ער שפירט אז קיינער הערט אים
נישט אויס, וועט אויף אויסנוואקסן א גרויסער צדיק און אן
ערליכער איד.

צו רעדן צו דער אייבערשטער. דער אייבערשטער איז זייער
הויף! מען קען נישט סתם אזוי רעדן צו דער אייבערשטער!
דער אייבערשטער איז ווייט ווייט אויבן אין הימל.

דער מענטש האט ווייטער גערעדט צו ישׂראליק
אנטקעגן די אמונה. ישׂראליק האט גלייך פארשטאנען אז
דער מענטש איז נישט ערליך, ער האט געכאפט א צווייג
און אים אנגעהויבן צו שלאגן, פֿלוצלינג איז דער מענטש
פארשוואונדן געווארן, יעצט האט ישׂראליק פארשטאנען
אז דאס איז געווען די יצר הרע וואס האט נישט ליב ווען א
איד רעדט צו דער אייבערשטער, ווייל דורך רעדן צו דער
אייבערשטער ווערט מען א גרויסער צדיק.

ישׂראליק האט זיך יעצט נאך מער געשטארקט מיט זיין
אמונה אין דעם הייליגן באשעפער, און נאך מער גערעדט
צו אים. אזוי איז ער אויסגענוואקסן, דער גרויסער צדיק,
דער הייליגער בעל שם טוב,
זכותו יגן עלינו.

ווען דער קליינער נחמן
האט געהערט די מעשה,
האט ער געטראכט צו זיך,
גענואלד! איך וויל אויף זיין
א צדיק! אפֿשר אז איך וועל
טון וואס דער הייליגער
בעל שם טוב האט געטון,
איך וועל אויף אָנהייבן צו
רעדן צום אייבערשטן,
וועל איך אויף ווערן א
צדיק? פון יענעם טאג האט
נחמן שטענדיג גערעדט צו
דער אייבערשטער אויף
אידיש, אזוי ווי מען רעדט

כרע
די חילוקים

כרעל סו חילוקים צווישן די צוויי בילדער

בית מדרש היכל הקודש וויליאמסבורג - ערב שבוטות תשע"ז

שאלות

טרעף די
פאלגענדע
בילדער

לאמיר זיך זעצן עסן די
פיינע מילכיגע סעודה

קטין אלון בית

משפחת פינטער

בית פיגא ערשטע קלאס - בארג סיני

יוסי ראטה

יוטי שרי שטיינבערג - בארג סיני

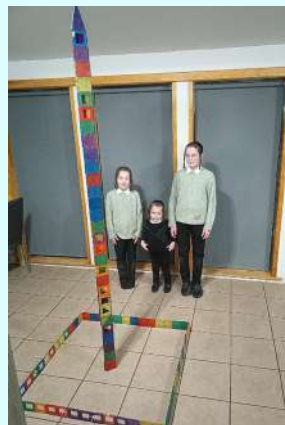
זואליש שמן

הערשי יאקאבאוויטש

מורים גליקמאן און רחי זינגער

משפחת היילפרין

סילקי ראטענבערג

יושע היימליך

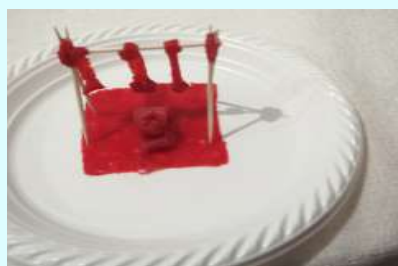
פיגא גאנצפריעד

נחמן שמעון און דוד פריעדמאן

סילקי ראטענבערג

שרי פריינד

פייגי לאנדא און שרי אינדיג

פיגא פריינד

לאה ברוין

יואלי בירנבוים

שרי שטיינבערג - לוחות

משפחת יאקאבאוויטש - וילעדזש

רחל פעסיל גאנצפריד

שרי פריינד

שבועות

גערעדט

וואס איז דיין
בעסטע זאך
פון יום טוב
שבועות?

די
מילכיגע
סעודה און
בלומען

שרי אינדיג, ק
ברסלב

די
מצוות

מרדכי בעציון
לעווין,
מאנסי

בלומען

פייגי עקשטיין,
קרית
ברסלב

לערנען
א גאנצע
נאכט

וואלווי און משה
מינצבערג, בית
שמש

מילכיגע
אייסקרים

נחמן נתן
טייטלבוים,
קרית ברסלב

טשים
באלס מיט
טשאקאלאד

יחזקאל היילפרין,
קרית ברסלב

באביס
טשים
קעיק

אלי שעכטער,
לאנדאן

די
מצוות

מרדכי בעציון
לעווין,
מאנסי

טשיז
קעיק

אליעזר שלמה און
נחמן נתן שניצלער,
יחזקאל וועבערמאן,
משה שמעון
פעלבערבוים

די
מילכיגע
סעודה, און
לערנען אסאך
משניות

ישראל בלום, בית
שמש

צו גיין
אין שול

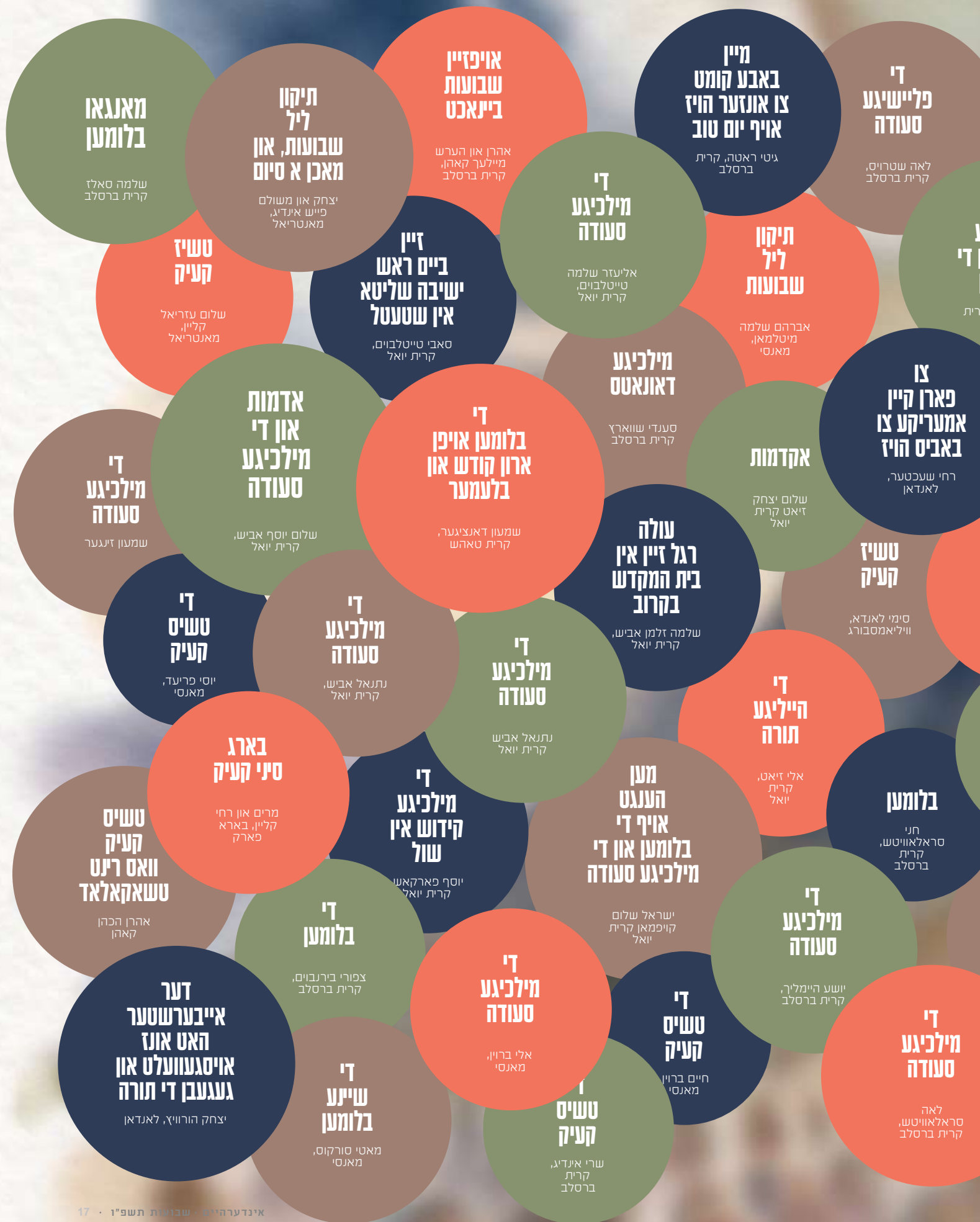
פייגי אינדיג
קרית ברסלב

די
מילכיגע
סעודה

אהרלע
מינצבערג,
בית שמש

אויסזאגן
גאנץ
תהלים

מרדכי הורוויץ,
לאנדאן

**מאנגאן
בלומען**

שלמה סאלז
קרית ברסלב

**תיקון
ליל
שבועות, און
מאכן א סיום**

יצחק און משולם
פייש אינדיג,
מאנטריאל

**אויפזיין
שבועות
בינאכט**

אהרן און הערש
מיילער קאהן,
קרית ברסלב

**מיין
באבע קומט
צו אונזער הויז
אויף יום טוב**

גטי ראטה, קרית
ברסלב

**די
פליישיגע
סעודה**

לאה שטרויס,
קרית ברסלב

**טשיז
קעיק**

שלום עזריאל
קליין,
מאנטריאל

**זיין
ביים ראש
ישיבה שליטא
אין שטעטל**

סאבי טייטלבוים,
קרית יואל

**די
מילכיגע
סעודה**

אליעזר שלמה
טייטלבוים,
קרית יואל

**תיקון
ליל
שבועות**

אברהם שלמה
מיטלמאן,
מאנסי

**צו
פארן קיין
אמעריקע צו
באביס הויז**

רחי שעכטער,
לאנדאן

**אדמות
און די
מילכיגע
סעודה**

שלום יוסף אביש,
קרית יואל

**די
בלומען אויפן
ארון קודש און
בלעמער**

שמעון דאנציגער,
קרית טאהש

**מילכיגע
דאנאטס**

סענדי שווארץ
קרית ברסלב

אקדמות

שלום יצחק
זיאט קרית
יואל

**די
מילכיגע
סעודה**

שמעון זינגער

**עולה
רגל זיין אין
בית המקדש
בקרוב**

שלמה זלמן אביש,
קרית יואל

**טשיז
קעיק**

סימי לאנדא,
וויליאמסבורג

**די
טשיס
קעיק**

יוסי פריעד,
מאנסי

**די
מילכיגע
סעודה**

נתנאל אביש,
קרית יואל

**די
מילכיגע
סעודה**

נתנאל אביש
קרית יואל

**די
הייליגע
תורה**

אלי זיאט,
קרית
יואל

**בארג
סני קעיק**

מרים און רחי
קליין, בארא
פארק

**די
מילכיגע
קידוש אין
שול**

יוסף פארקאען
קרית יואל

**מען
הענגט
אויף די
בלומען און די
מילכיגע סעודה**

ישראל שלום
קויכמאן קרית
יואל

בלומען

חני
סראלאוויטש,
קרית
ברסלב

**טשיס
קעיק
וואס רינט
טשאקאלאד**

אהרן הכהן
קאהן

**די
בלומען**

צמורי בירנבוים,
קרית ברסלב

**די
מילכיגע
סעודה**

אלי ברין,
מאנסי

**די
טשיס
קעיק**

חיים ברין,
מאנסי

**די
מילכיגע
סעודה**

יושע היימליך,
קרית ברסלב

**די
מילכיגע
סעודה**

לאה
סראלאוויטש,
קרית ברסלב

**דער
אייבערשטער
האט אונז
אויסגעוועלט און
געגעבן די תורה**

יצחק הורוויץ, לאנדאן

**די
שיינע
בלומען**

מאטי סורקוס,
מאנסי

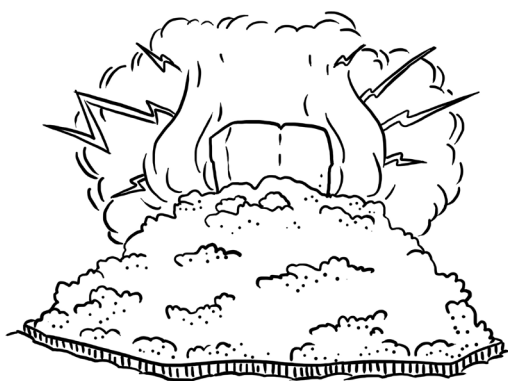
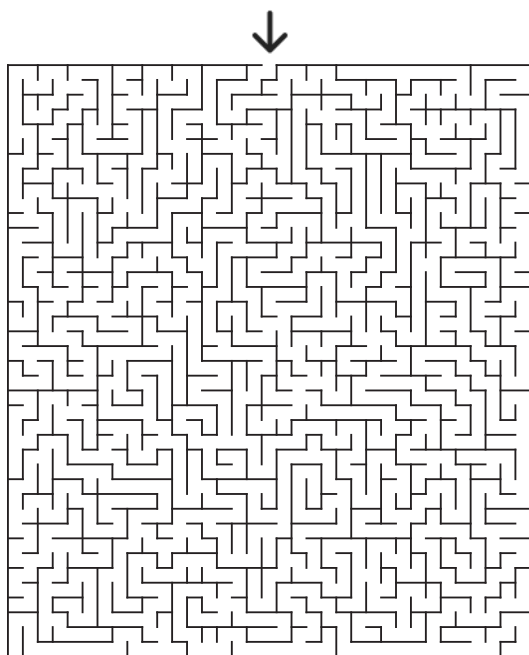
**טשיס
קעיק**

שרי אינדיג,
קרית
ברסלב

שרייב איין

ארץ די וואַס

טרעף די וועג צו מקבל זיין די
תורה פונדאסניי!

ארץ די וואַסער

ט	י	ט	ז	א	ל	א	ט
י	ג	א	ט	נ	ט	ס	ט
נ	ה	ט	נ	א	ט	ש	ט
ד	נ	ז	ל	ט	ס	י	י
א	ה	ט	ש	א	ט	מ	ט
ס	א	י	ס	ז	מ	ט	נ
נ	ת	ד	ל	ס	נ	ה	ד
י	א	א	י	ע	ה	א	ס
י	ז	ה	ט	נ	י	א	ה
י	מ	א	י	ש	ד	ש	ד
ג	י	ת	ס	מ	ת	ה	י
י	ה	ש	ג	ה	ט	י	ד
ט	נ	ר	ר	ט	ל	ט	נ
ג	ט	ז	י	ט	י	א	ה
ל	ל	ט	י	ל	ד	ג	ג
נ	ט	ש	ט	י	ט	ש	י
ט	ה	א	ש	ה	נ	י	ד
מ	מ	ז	ת	ג	ר	ז	ט
ס	ת	מ	ס	ג	ש	ט	ה

עס קומט א גרויסע חתונה
די וואך, די שמחה ווערט
גרעסער און גרעסער, מען
גייט זוכה זיין צו מקבל זיין
די תורה פונדאסניי.

(אצתו אכונה נא תשפ"א)

דעם רבינ'ס חדר

א שיחה אין א בילד

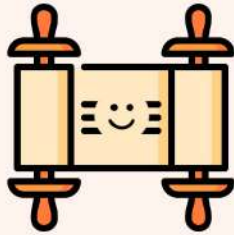
וועלכע שיחה פון רבין דערמאנט דיר די בילד?

STILL NEED:

_____

_____

_____

ענטפער פון פאריגע וואך: _____

ברסלבי'ע חידות

דער רבי האט געזאגט: די ניגון פון
אקדמות

- העלפט אינזין האבן די ווערטער
- מאכט בענקען צום אייבערשטן
- איז מורא'דיג מוזיקאליש
- האט מען געזינגען אין בית המקדש

ענטפער פון פאריגע וואך: _____

חז"ל זאגן: ווען א מענטש איז מקבל אויף זיך דעם עול תורה זאגט
דער אייבערשטער: רעכן איך כאילו דער מענטש האט קיינמאל
נישט געזינדיגט

געב א שמייכל

וועלכע זאך האט זעקס פיס, צוויי הענט, א בארד און א
וויידל?

גערעכנט צו אייך דורך: הרב אלחנן חיים רוטה שליט"א - גבאי צדקה פאר משפחות אין ניוט

א שטיקעלע ספר המדות

- אמונה - חלק ראשון
- ג. על ידי אחדות שיהיה
בישראל, יבוא משיח.
- דורך די אחדות וואס וועט
זיין צווישן אידן, וועט משיח
קומען.

דא האנט איד א שיינע קארטל

די פילע הפצה קארטלעך
וואס וועט ברענגן נאך א איד
נענטער צום אייבערשטן,
ספעציעל יעצט זומער ווען די
קארטלעך זענען גאר
פאפולער.

א באקומען ב"ק דפוסה #104 718-387-2691 אדער אין ביהמ"ד האשקנ"י די הפצה לאקעד